ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ 2014 - 2019

Документ за разглеждане в заседание

9.3.2015

B8-0217/2015 }
B8-0218/2015 }
B8-0219/2015 }
B8-0220/2015 }
B8-0226/2015 } RC1

ПРЕДЛОЖЕНИЕ ЗА ОБЩА РЕЗОЛЮЦИЯ

внесено съгласно член 123, параграфи 2 и 4 от Правилника за дейността

вместо предложенията за резолюция, внесени от следните групи:
PPE (B8-0217/2015)
S&D (B8-0218/2015)
ECR (B8-0219/2015)
EFDD (B8-0220/2015)
ALDE (B8-0226/2015)

относно сексуалното насилие над деца онлайн
(2015/2564(RSP))

Моника Холмайер, Иво Белет, Роберта Мецола, Тадеуш Звефка, Михал Бони, Надин Морано, Алесандра Мусолини, Барбара Матера, Кинга Гал
от името на групата PPE
Биргит Зипел, Катерина Киничи, Сорин Мойса, Клаудия Тапардел, Кристин Рево Д'Алон Бонфоа, Василика Дънчила, Силвия Коста, Мириам Дали, Никола Капуто, Зигмантас Балчитис
от името на групата S&D
Тимъти Къркхоуп
от името на групата ECR
Натали Гризбек, Филиз Хюсменова, Жерар Дьопре, Петър Йежек, Сесилия Викстрьом, Хавиер Нарт, Хуан Карлос Хираута Видал, Дита

Харанзова, Фредерик Рийс, Павел Теличка, Мариел дьо Сарнез, Рамон Тремоза и Балселс, Луи Мишел, Майте Пагасауртундуа Руис
от името на групата ALDE
Лаура Ферара
от името на групата EFDD

Резолюция на Европейския парламент относно сексуалното насилие над деца онлайн (2015/2564(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на детето от 20 ноември 1989 г. и протоколите към нея,

– като взе предвид член 3 от Договора за Европейския съюз,

– като взе предвид членове 7, 8, 47, 48 и 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз,

– като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за престъпленията в кибернетичното пространство от 23 ноември 2001 г.,

– като взе предвид Конвенцията на Съвета на Европа за закрила на децата от сексуална експлоатация и сексуално насилие,

– като взе предвид Директива 2011/93/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография и за замяна на Рамково решение 2004/68/ПВР на Съвета[1],

– като взе предвид доклада на Европол от 2014 г. за оценка на заплахата от организирана престъпност чрез интернет (iOACTA),

– като взе предвид Общ коментар № 14 (2013) на Комитета на ООН по правата на детето относно правото на детето неговият висш интерес да бъде разглеждан като първостепенно съображение,

– като взе предвид програмата на ЕС за правата на детето, приета през февруари 2011 г.,

– като взе предвид своята резолюция от 27 ноември 2014 г. относно двадесет и петата годишнина на Конвенцията на ООН за правата на детето[2],

– като взе предвид съобщението на Комисията, озаглавено „Специално място за децата във външните действия на ЕС“ (COM(2008)0055),

– като взе предвид насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето,

– като взе предвид стратегията на ЕС за премахване на трафика на хора за периода 2012—2016 г., по-специално разпоредбите относно финансирането на разработването на насоки относно системите за защита на децата и обмена на най-добри практики;

[1] ОВ L 335, 17.12.2011 г., стр. 1.
[2] Приети текстове, P8_TA(2014)0070.

– като взе предвид разискването в пленарна зала от 12 февруари 2015 г. относно борбата срещу сексуалното насилие над деца в интернет,

– като взе предвид член 123, параграфи 2 и 4 от своя правилник,

А. като има предвид, че сексуалното насилие и сексуалната експлоатация на деца, включително изображенията на насилие над деца, представляват тежки нарушения на основните права, по-специално на правото на децата на закрила и грижи, необходими за тяхното благоденствие, както е предвидено в Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето от 1989 г. и в Хартата на основните права на Европейския съюз;

Б. като има предвид, че висшият интерес на детето трябва да бъде основното съображение при предприемането на мерки за борба с тези престъпления в съответствие с Хартата на основните права на ЕС и Конвенцията на ООН за правата на детето;

В. като има предвид, че тежки престъпления като сексуалната експлоатация на деца и сексуалното насилие над деца изискват всеобхватен подход, включващ разследване на деянията, наказателно преследване на извършителите, защита на децата жертви и предотвратяване на това явление;

Г. като има предвид, че в интернет децата се изложени на специфични рискове, като те се окажат в състояние да придобият достъп или да станат субект на материал, отнасящ се до сексуална експлоатация на деца, или да бъдат въвлечени от „киберхищници“ в размяна на материали относно насилие, сплашване, психически тормоз или „сприятеляване“; като има предвид, че излагането на децата на подобни рискове се усложнява от широко разпространената употреба и достъп до мобилни технологии и интернет;

Д. като има предвид, че борбата срещу насилието над деца в интернет следва да бъде включена в една по-широката стратегия, отнасяща се до общото явление на сексуално насилие и експлоатация на деца, което все още в основни линии се отнася до офлайн престъпления, извършвани посредством мрежи и отделни лица, които действат съзнателно извън интернет пространството;

Е. като има предвид, че в онлайн средата сексуалната експлоатация може да приеме различни форми, като младите хора са убеждавани или принуждавани да изпращат или публикуват свои изображения със сексуален контекст, да участват в сексуални действия чрез уебкамера или смартфон, или да провеждат разговори със сексуално съдържание в текст или онлайн, което означава, че насилниците и „киберхищниците“ могат да заплашват, че ще изпратят изображения, видео или копия от разговори до приятелите и семействата на младежа, освен ако последният не участва в по-нататъшна сексуална дейност; като има предвид, че снимки и/или видеоматериали могат да продължават да бъдат споделяни дълго след като сексуалното насилие е прекратено и остават свободно достъпни за всички разглеждащи онлайн, като по този начин се запазва постоянен риск жертвите да бъдат повторно виктимизирани и стигматизирани;

Ж. като има предвид, че предприетите от държавите членки мерки за блокиране на незаконно онлайн съдържание невинаги са били достатъчно ефективни;

З. като има предвид, че инструментите за разследване, които са на разположение за разследването и наказателното преследване на сексуалното насилие над деца онлайн, следва да отчитат, наред с другото, принципа на пропорционалност и естеството и тежестта на разследваните престъпления в съответствие с правото на ЕС и на държавите членки;

И. като има предвид, че защитата на непълнолетните лица в света на цифровите технологии трябва да се реши също чрез инициативи на индустрията, за да поеме тя своята споделена отговорност, включително чрез образование и обучение на деца, родители и учители с цел предотвратяване на достъпа на непълнолетни лица до незаконно съдържание;

Й. като има предвид, че поради своя международен характер експлоатацията на деца и сексуалната експлоатация на деца онлайн, които обхващат стотици държави и техните правни юрисдикции и правоприлагащи агенции, представляват международен проблем, който изисква международно решение; като има предвид, че трябва да будят безпокойство трафикантите на хора, използващи за сексуално насилие онлайн деца без правно установена самоличност, които са „невидими“ за органите на властта;

К. като има предвид, че поради естеството на престъплението и възрастта на жертвите повечето прояви на сексуална експлоатация и насилие над деца, в по-голяма степен отколкото други престъпни прояви, редовно не се съобщават на правоприлагащите органи; като има предвид, че по тази причина, наличните данни относно броя на извършените престъпления не отразява точно мащаба на проблема; като има предвид, че според информацията, предоставена от НПО относно уебсайтовете, които съдържат материали, показващи насилие над деца, повече от 80 % от жертвите са на възраст под 10 години; като има предвид, че данни от международната Асоциация на горещите линии за интернет показват увеличение на броя на децата жертви на сексуално насилие и на насилието с краен и садистичен характер;

Л. като има предвид, че голям брой от извършителите на престъпления използват „Даркнет“, където са установили анонимни общности, като използват скрити форуми, услуги, свързани с уебсайтове, платформи на социалните мрежи и доставчици на услуги за съхранение на данни, посветени на материали, показващи насилие над деца, като по този начин се създават възможности и се улеснява на практика непроследимата сексуална експлоатация на деца;

М. като има предвид, че много престъпници използват защитни мерки като криптиране и други инструменти, за да предпазят своята дейност, което представлява сериозно предизвикателство за разследванията на правоприлагащите органи;

Н. като има предвид, че НПО разкриват, че през 2012 г. само осем водещи дистрибутори са били отговорни за разпространението на 513 марки на материали, съдържащи насилие над деца, както и че всички 10 най-доходоносни марки, регистрирани през 2012 г., са били свързани само с един водещ дистрибутор;

О. като има предвид, че Директива 2011/93/ЕО относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, е трябвало да бъде транспонирана от държавите членки до 18 декември 2013 г., и като има предвид, че до момента по-малко от половината държави членки са започнали да я прилагат изцяло;

1. категорично подчертава, че опазването и осигуряването на безопасна среда за децата и за тяхното развитие е една от основните роли на Европейския съюз и неговите държави членки;

2. по най-категоричен начин подчертава, че онлайн правата и закрилата на децата трябва да бъдат осигурени и че трябва да бъдат предприети стъпки, за да се гарантира, че всяко незаконно съдържание незабавно се премахва и се докладва на правоприлагащите органи, както и че са достъпни достатъчно правни инструменти за разследване и наказателно преследване на нарушителите;

3. счита, че личните данни на децата онлайн трябва да бъдат надлежно защитавани и че децата трябва да бъдат информирани по лесен и подходящ за тях начин относно рисковете и последиците от употребата на техните лични данни онлайн; подчертава важните промени, които реформата на защитата на данните ще донесе за по-нататъшната защита на правата на децата онлайн;

4. подчертава необходимостта от всеобхватен и съгласуван европейски подход, за да се гарантира последователност в разработването на политики и действия, които да обхващат борбата срещу престъпността, основните права, защитата на неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, киберсигурността, защитата на потребителите и електронната търговия;

5. счита, че трябва да бъдат предприемани допълнителни стъпки за борба със „сприятеляванията“ в интернет и че Комисията, заедно с националните правителства, гражданското общество, дружествата, чийто предмет на дейност са социалните медии, родителите, учителите, социалните работници, служителите в областта на закрилата на децата, педиатрите и младежките и детски организации, трябва да играят активна роля за повишаване на осведомеността по този въпрос чрез определени насоки, включително чрез обмен на най-добри практики и създаване на социални платформи за сътрудничество и обмен на информация по този въпрос, за да бъдат установени потенциалните рискове и заплахи за децата;

6. призовава Комисията да започне кампания за повишаване на осведомеността с участието на всички заинтересовани участници, за да се позволи съзнателен избор на децата и подкрепа на родителите и преподавателите за разбиране и третиране на онлайн рисковете и за защита на безопасността на децата онлайн, за подпомагане на държавите членки да изготвят програми за предотвратяване на сексуалното насилие онлайн, да насърчават кампании за повишаване на осведомеността за отговорното поведение в социалните медии, както и да насърчават основните интернет търсачки и мрежи на социалните медии да възприемат проактивен подход в защита на безопасността на децата онлайн;

7. призовава Комисията и държавите членки да предприемат подходящи мерки, с които да се подобрят и насърчат сигнализирането за случаи на насилие от децата и действията, предприети в отговор на тези сигнали, и да разгледат възможността за създаване на механизми за систематично пряко докладване; подкрепя разработването на горещи линии за деца, където те могат да изобличават насилниците анонимно;

8. подчертава необходимостта от подобряване на международното сътрудничество в тази област чрез споразумения за сътрудничество и засилване на сътрудничеството между правоприлагащите органи, включително чрез Европол и Европейския център за борба с киберпрестъпността (EC3), с оглед на по-ефективното разследване, разбиване на мрежите и наказателно преследване на извършители на сексуални престъпления срещу деца, като се отдава предимство на правата и безопасността на засегнатите деца;

9. приветства, в тази връзка, съвместната инициатива на ЕС и 55 държави от целия свят, събрани в Глобалния алианс срещу сексуалното насилие над деца онлайн, насочен към спасяване на повече жертви, като се гарантира по-ефективното наказателно преследване, повишаването на осведомеността и постигането на цялостно намаляване на броя на материалите на сексуално насилие над деца, достъпни онлайн; приканва Комисията да докладва по-редовно относно напредъка, постигнат чрез този алианс; призовава държавите членки да приложат тези препоръки на национално равнище;

10. призовава Комисията и държавите членки да насърчават и укрепват ресурсите, използвани за идентифициране на жертвите и услуги, съсредоточени върху жертвите, и призовава за спешно създаване на свързани платформи, както и за укрепването на съществуващите платформи в рамките на Европол;

11. призовава държавите членки да прилагат Директива 2012/29/ЕС за установяване на минимални стандарти за правата, подкрепата и защитата на жертвите на престъпления;

12. счита, че е от съществено значение да се използва правилната терминология за престъпления срещу деца, включително описание на изображения на сексуално насилие над деца, и да се използва подходящият термин „материали, показващи сексуално насилие над деца“, а не „детска порнография“;

13. насърчава държавите членки да осигурят подходящи ресурси на националните звена за контакт, за да им се даде възможност да докладват престъпно и вредно онлайн съдържание и поведение, както е предвидено в Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография;

14. припомня, че държавите членки са задължени да предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че лицата, които се опасяват, че биха могли да извършат някое от престъпленията, свързани със сексуално насилие над деца или със сексуална експлоатация на деца, разполагат с достъп, когато това е целесъобразно, до ефективни програми или мерки за намеса, предназначени да оценяват и предотвратяват риска от извършване на такива престъпления.

15. изисква на правоприлагащите органи на държавите членки и Европол да се

предоставят необходимите средства, човешки ресурси, разследващи правомощия и технически способности, за да преследват сериозно и ефективно, да разследват и наказателно да преследват извършителите на престъпления, включително подходящо обучение за изграждане на капацитет в съдебната система и полицейските звена, и да се разработят нови високотехнологични способности за справяне с предизвикателствата на анализирането на големи обеми изображения, съдържащи сексуално насилие над деца, включително материали, скрити в „тъмната мрежа“, с цел да се проследяват и преследват нарушителите, така че да се защитят безопасността и правата на децата;

16. отбелязва със загриженост тенденциите на развитие и разширяване на търговската сексуална експлоатация на деца онлайн, включително новите средства за разпространение и придобиване на материали, съдържащи сексуално насилие над деца в интернет, главно чрез мрежите „Дълбок интернет“ и „Даркнет“, и по-специално що се отнася до явлението платено излъчване на живо на сцени на насилие; следователно призовава Комисията и държавите членки да се ангажират допълнително с представителите на алтернативни платежни системи с цел определяне на възможности за по-добро сътрудничество с правоприлагащите органи, включително съвместно обучение за по-добро идентифициране на разплащателните процеси, свързани с търговското разпространение на материали, съдържащи насилие над деца;

17. призовава за ефективен подход на партньорство и обмен на информация между правоприлагащите агенции, съдебните органи, ИКТ промишленост, доставчиците на интернет услуги, доставчиците на адреси в интернет, дружествата на социалните медии, банковия сектор и неправителствените организации, включително младежките и детски организации, с цел да се гарантира, че правата и защитата на децата онлайн са запазени и незаконното съдържание се отстранява своевременно и докладва на правоприлагащите органи, които следва редовно да докладват за своите разследвания и преследвания въз основа на съответната информация, когато това е целесъобразно; в тази връзка приветства Коалицията за превръщане на интернет в по-добро място за децата, както и работата на Европейската финансова коалиция срещу комерсиалната сексуална експлоатация на деца онлайн (ЕФК);

18. припомня, че незаконното онлайн съдържание следва да се премахва незабавно въз основа на справедлив процес; подчертава ролята на ИКТ и доставчиците на интернет услуги и доставчиците на адреси в интернет за осигуряването на бързо и ефикасно премахване на незаконно онлайн съдържание по искане на компетентния правоприлагащ орган;

19. призовава настоятелно тези държави членки, които все още не са транспонирали Директива 2011/93/ЕС относно борбата със сексуалното насилие и със сексуалната експлоатация на деца, както и с детската порнография, да направят това; поради това призовава Комисията да наблюдава стриктно нейното пълно и ефективно изпълнение и да докладва своевременно своите заключения на Европейския парламент и на компетентната парламентарна комисия;

20. възлага на своята комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да

продължава да наблюдава прилагането на Директива 2011/93/ЕС и да извърши задълбочен анализ на действащата рамка на политиката за борба срещу сексуалното насилие над деца, под формата на доклад за изпълнението относно Директива 2011/93/ЕС, и да докладва на пленарно заседание;

21. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Комисията, Съвета и на парламентите на държавите членки.